

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 140. Ad quem spectent fructus Beneficii resignati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

titulo abdicasse omne jus à se, *Tond. Lott.* Oppositum est in moriente, nam hic nihil disponit circa beneficium & fructus, hinc fructus civiles spectant ad hæredes, secundum ratam temporis, quo defunctus beneficium habuit, secundum dicta à n. 950., docentque *Bonac. Momet. Tond. Lott.* In resignatione in favorem, fructus civiles debentur resignanti usque ad tempus acceptationis, *Tond. Lott.* Naturales autem fructus & mixti adhuc pendentes, secundum aliquos spectant ad resignarium, sicut spectarent ad successorem & non ad hæredes, si resignans fuisset mortuus, quia Clerici in vita æquiparantur usufructuariis, qui secundum *Nav. Momet. Bonac. Tond.* solos fructus jam collectos & à solo separatos faciunt suos; sed secundum *Covar. Mol. Garc. But. Paris Fill.* & alios spectant partim ad resignantem partim ad resignarium, secundum ratam temporis, quo beneficium habuerunt, æquum enim est, ut qui habet titulum & præstat officium, gaudeat beneficii fructu; quod magis valet de fructibus tempore resignationis à solo separatis, licet nondum exactis vel investis, *Paris. Leuv. q. 247.*

963 Q. 140. *Ad quem spectent obligationes, jura commoda & incommoda beneficio resignato annexa. R.*

§. I. Successor in beneficio etiam nulliter resignato, per se loquendo, tenetur ex fructibus, si hoc percipiat, solvere pensiones & onera realia beneficio imposita, resignans tamen tenetur illa præstare usque ad tempus resignationis, *Gig. Barb. Paris.* Et si hoc neglexerit, putant aliqui resignarium teneri, sicut possessor fundi tenetur ad decimas prædiales de præterito non solutas. Vide *Leuv. p. 3. q. 248.*

964 §. II. Resignans, post resignationem admissam, non tenetur amplius vi beneficii ad Horas, *Nav. Paris.*

Paris. Barb., resignatarium autem teneri statim post collationem acceptatam, etiam ante captam possessionem, docet *Nav.*, quia habet jus in beneficio, sed contradicit *Paris.*, quia à possessione capta numerantur illi sex menses, intra quos, si non oret, priuatur beneficiatus fructibus & tenetur perceptos restituere, uti dicitur n. 1201. *Barb.* sentit cum *Nav.*, si resignatarius ante possessionem captam percipiat fructus, si autem non percipiat, sentit cum *Paris.* Quod si resignatario datus sit merus titulus, & omnes fructus ex licentia Papæ relinquuntur in pensionem resignantis, *Caj. Sandoval, Sanch. Hurt.* dicunt resignatarium non teneri ad Horas, quod probabile esse fatetur *Bonac.* (quamvis cum aliis multis dissentiat) Idem dicunt *Mandos. Sarn. Paris.*, si hoc ita dispositum sit jam antè ex consensu prædecessoris, non autem si fiat de consensu ipsiusmet resignatarii retinentis aliquod seruitium beneficio annexum, nam tunc per ipsum stat, quo minus fructus saltem aliquos habeat; & hoc etiam tenet *Lugo* in *Resp. Mor.* l. 5. d. 6. n. 4. (rectè addens, si negligat, non obligari ad restitutionem, cum nihil percipiat) sed *Hurt.* adhuc contradicit, quia Papa sic dividens fructus à beneficio videtur etiam liberasse resignatariam onere legendi Horas, resignans autem siue pensionarius erit similiter liber & tantum tenetur ad officium paruum B. V., secundum dicenda n. 1156. Vide *Leur.* q. 249.

§. III. Si beneficium requirat residentiam, pure 965
resignans post resignationem à Superiore admissam non tenetur residere, etiamsi ei reservati sint omnes fructus & stallum in choro, *Gig. Sarn. Paris.* Resignans in favorem tenetur, quamdiu percipit fructus. *Barb.* Resignatarius tenetur statim à possessione capta, *Paris. Leur.* q. 250.

Hh 3

§. IV.

966 § IV. Si Papa aliquam causam commiserit decidendam Titio in dignitate constituto, & Titius hanc dignitatem resignet post acceptatam commissionem, *Abb.* putat hanc cessare, quia facta erat intuitu dignitatis, quæ cessavit, non aliter ac Legatus ex provincia reversus absolvere non potest causam in provincia inceptam: Oppositum tenent alii communis cum *Paris.*, dummodo resignans non sit factus incapax talis commissionis, v. g. per matrimonium, quia in talibus spectatur initium, ergo satis erat adesse dignitatem, quando dabatur commissio. Quod si Commissarius moriatur, & in commissione erat expressum solum nomen dignitatis, commissio transit ad successorem in dignitate; si erat expressum nomen proprium Commissarii, commissio extinguitur, *Cap. Quoniam Abbas*, de off. deleg. *Paris. Leuv. q. 251.*

967 § V. Omnia commoda & jura, quæ conveniebant resignanti ratione beneficii, transeunt in resignatarium, quia habet beneficium, in quo fundantur, & resignans censetur mortuus, *Rota, Burs. Paris. Leuv. q. 252.* Si tamen resignans non probetur pacificè possedisse per triennium, & alius contradictor titulum suum justificasset, deberet resignatarius justificare titulum resignantis, *Rota, Calder. Lott.* Vide *Leuv. q. 253.* Similiter qui jus suum fundat in resignatione, tenetur hujus existentiam & valorem probare, *Burs. Luca, Leuv. q. 254.*

968 § VI. Resignatarius tenetur stare locatione per resignantem facta nomine Ecclesiæ, uti etiam si contraxerit expresso nomine officii propter utilitatem Ecclesiæ; non autem tenetur stare factâ per resignantem nomine proprio; & idem videtur esse de quocumque successore in beneficio, *Tond. Paris. & alii.* Vide *Leuv. q. 255.* Tenetur etiam resignata

gnatarius stare transactione vel pactis per resignan-
tem factis, dummodo adsit confirmatio Superioris,
Paris. Rebuff. Leur. q. 256. Item tenetur solvere de-
bita à resignante contracta pro necessitate Ecclesiæ,
*Cap. 1. De solut. ; Quod Rota, Abb. Mandos. Pa-
ris.* extendunt etiam ad debita contracta pro illo,
qui Ecclesiam possidet, quia ipso indigente cense-
tur indigere Ecclesia, quæ necessitati suorum Mini-
strorum servit, nisi fortè hæc contraxisset volunta-
riè. Vide *Leur. q. 257.* Tenetur quòque resignatari-
us præstare alimenta resignanti in favorem suum,
si fortè ipsi desint, uti donatarius tenetur donatori:
Videtur etiam teneri præstare resignanti purè, nam
additur, *modò resignans aliunde vivere valeat.* Vide
Luca de benef. d. 37. n. 15. Etiam tenetur purgare at-
tentata ante resignationem à resignante circa benefi-
cium commissa, *Lancell. Paris. Leur. q. 259.* Item spo-
lium, cum res transeat cum suo vitio, *Cap. Ex par-
te, de Testibus, Sarn. Paris. Leur. q. 260.* Si autem
resignans aliquid contra se factus est ante resigna-
tionem, debet illo stare resignatarius, nisi aliunde
prætendat aliud jus, *Paris. Lott. Leur. q. 261.* Sen-
tentia autem contra resignantem lata post resigna-
tionem non nocet resignatario, quia resignans jam
censebatur mortuus, *Rota, Paris. Leur. q. 262.*

Q. 141. Quomodo resignans possit mutare aut 969
revocare consensum, vel redire ad beneficium. R.

§. I. Si quis resignet in favorem plurium, sola
resignatio pro primo est valida, licèt posterior esset
sub priore Data, uti habet *Reg. 40. Cancell. ;* Et se-
cundus est intrusus, nec præscribit, licèt per trien-
nium possideat, uti voluit multi, vide tamen di-
cta n. 714. Dicuntque hoc tenere, quamvis pro pri-
mo resignasset per procuratorem aut apud Ordi-
narium, pro secundo autem per seipsum aut apud